

ΔΙΑΛΟΓΟΣ: Η ΘΡΥΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΒΙΩΣΗ

Η αναβίωση του θρησκευτικού αισθήματος θα μπορούσε να αγνοηθεί από την πραγματικότητα - πράξη ίσως παράλογη αλλά ίσως και κατανοητή με τα σημερινά κοινωνικά δεδομένα. Η μονοδιάστατη ερμηνεία ωστόσο δεν βοηθά. Αν παρακολουθήσει κανείς αυτή την αναβίωση σε παγκόσμια κλίμακα σίγουρα δεν θα βρει μια κοινή, σταθερή ερμηνεία για τις ποικίλες εκφράσεις του φαινομένου: τη «θεολογία της Απελευθέρωσης» στη Λατινική Αμερική, το «νέο-παγανισμό» και τον «πνευματισμό» διαφόρων κινημάτων της Βόρειας Αμερικής (Ειρήνης, Ινδιάνων, Φεμινιστικό), τη νεο-ορθοδοξία, τον ισλαμικό ριζοσπαστισμό κ.λ.π. Ο Σαβόπουλος μέσα από την νεοορθοδοξία κατέληξε στο νεοφασισμό. Ταυτόχρονα όμως δεν μπορούμε να αγνοήσουμε ότι αυτή η πορεία δεν είναι αναγκαστικά νομοτελειακή. Υπάρχουν άτομα του «χώρου» που μεταπήδησαν στη νεο-ορθοδοξία προσπαθώντας να ταυτίσουν τον αντι-εθνικισμό με το «Αγαπάτε αλ- λήλους». Αν αυτό είναι εφικτό μέσα στα πλαίσια των νεοορθόξων κυκλωμάτων θα το δείξει ο χρόνος. Πέρα απ' αυτό, ωστόσο, ο λόγος της νεοορθόξας είναι ενδιαφέρον να αναλυθεί γιατί ακριβώς οικειοποιείται τον κριτικό λόγο της αμφισβήτησης της δεκαετίας του '60 για άλλες διαστάσεις εμπειρίας και ύπαρξης. Τι σημαίνει αυτή η οικειοποίηση (που λειτουργεί και σαν γέφυρα για άτομα του «χώρου» για να περάσουν στη νεοορθοδοξία); Μήπως υπάρχει πραγματικά μια καταπιεσμένη «κοινοτική παράδοση» της Ανατολής που επανεκφράζεται στη νεοορθοδοξία ή μήπως πρόκειται απλά για παλιό κρασί σε νέα μπουκάλια; Η μήπως πρόκειται για βαθύτερες διαδικασίες κοινωνικής μεταλλαγής;

Το Τραίνο ήταν πάντα ένα αθεϊστικό έντυπο. Ένα από τα πρώτα του άρθρα άλλωστε είχε το χαρακτηριστικό τίτλο «Έξω ο Θεός από την Κύπρο». Σ' αυτά τα πλαίσια υπήρχαν (δικαιολογημένες ίσως) αντιδράσεις για αυτό το διάλογο. Αποφασίσαμε ωστόσο να προχωρήσουμε στην οργάνωση του αφιερώματος για τους Ιστορικούς-κοινωνικούς και προσωπικούς (στο βαθμό που είμαστε φίλοι με άτομα που ανήκουν στο νεοορθόδοξο χώρο) λόγους που αναφέρονται πιο πάνω αλλά και γιατί το άρθρο του Γ. Κυθραιώτη που γράφτηκε για αυτό το διάλογο είναι πραγματικά εξαιρετικό. Μπορεί κανείς να διαφωνήσει αλλά δεν μπορεί να το αγνοήσει. Εκφράζει με σαφήνεια μια οπτική γωνία και μια στάση ζωής που απαιτεί πλέον διάλογο και κριτική από τη σκοπιά του αθεϊστικού-κριτικού-ανθρωπιστικού λόγου. Η σκοπιμότητα αυτού του διαλόγου βέβαια δεν είναι να αποδειχθεί το σωστό ή το λάθος. Αντίθετα ο στόχος είναι η δημιουργία ενός πραγματικού διαλόγου για τη σημασία της πνευματικής εμπειρίας για την κοινωνία και για τον κριτικό-ριζοσπαστικό λόγο. Κατά συνέπεια, αν υπάρχουν σχόλια για τις απόψεις που δημοσιεύονται εδώ θα δημοσιευτούν στο επόμενο τεύχος. (Φτάνει να τα πάρουμε γραπτά και όχι προφορικά ως συνήθως).

Ο διάλογος με ένα άρθρο από την νεοορθόδοξη και ένα από την αθεϊστική κριτική οπτική γωνία (μαζί με ένα σχόλιο για την ανωτερότητα του δωδεκάθεου) έγινε με άξονα την ερώτηση δίπλα (βλ. ένθετο) που επικεντρώνεται ιδιαίτερα στο πέρασμα ατόμων του «χώρου» στη νέα θρησκευτικότητα ή απλά την ορθοδοξία όπως θα έλεγε και ο Γ. Κυθραιώτης.

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Τραίνο στην πόλη \(Τεύχος 10\), Δεκαετία 1990-1999, Λεμεσός, 1993, Θρησκεία, Χριστιανισμός](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:traino:no_10:religion0&rev=1598536288

Last update: 2025/04/20 19:47

